
ПРОТЕГНАТИ РЖЦЪ.

Невѣдома дойде: разсипа вихъръ отъ корали и цвѣтя,
И възвѣсти: о твоитѣ уста, ако горятъ, като дихание на ярки
мълнии,
Ако въвъ твоитѣ очи потрепватъ тайни на подземни езера —
Ела! — ще срутя всички храмове задъ менъ, ще стрия всички
пжтища,
И всички нишки и вериги ще покжсамъ азъ. . . . Ела!

Не те познавамъ азъ — за сладостта на тъмното невѣдомо
Поднисамъ чашата на кипналий животъ — Ела!
Ще те обвия въ жаднитѣ вълни на своитѣ коси,
— Въ мъгла ще те обвия — въ злато-розова мъгла.